

SVETE OBLJETNICE:
SVETI FRANJO,
FRANJEVAŠTVO I
KRALJICA MIRA

AKADEMIJIN I NAPRETKOV

povijesni kalendar za

2026.

*Dragi ljudi dobre volje, na dobro vam došao Božić,
124. Napretkova i 14. Akademijina obljetnica te bilo blagoslovljeno 2026. ljetu!*

SVETI FRANJO, FRANJEVAŠTVO i KRALJICA MIRA

U 2026. godini Gospodnjoj franjevački general fra Massimo Fusarelli obznanjuje Franjevačkoj obitelji 800. obljetnicu uskrasnog bdijenja sv. Franje Asiškoga (*Fraternitas*, 16. studenoga 2025., br. 369., str. 7.); biskup fra Andeo Kraljević podsjeća na osmostoljetno djelovanje frataru u Hercegovini, *fratri su u ove krajeve pristigli odmah po osnutku Reda (1209.) i vjernike vratili u krilo Katoličke crkve i na latinski obred, (Čerigajski andeo*, Mostar, 2007., str. 78.); nadbiskup Aldo Cavalli, Apostolski Vizitator s posebnom ulogom za Župu Međugorje ističe: *Međugorje (je), mjesto koje je Bog želio izabrati da daruje svoju milost. Ivan, Ivanka, Jakov, Marija, Mirjana, Vicka: to su imena mladih koje je Gospodin želio izabrati da započne ovaj Svoj plan... Sve je počelo kada je 25. lipnja 1981. šestero mladih koji su šetali Podbrdom reklo: 'Vidjeli smo Gospu'. (Kraljica Mira... , Međugorje, 2025., str. 5.)*

1. Sveti Franjo
Sv. Franjo Asiški jedan je od najpoznatijih svetaca Katoličke Crkve. Svojim načinom života proživljenim slijedeći Božji poziv on i dan danas oduševljava mnoštvo ljudi širom svijeta.

U Papinskoj bazilici Santa Maria degli Angeli u Asizu, na kraju slavlja Prve večernje Preminuća sv. Franje (2025.), generalni ministar OFM-a, fra Massimo Fusarelli u ime cijele Franjevačke obitelji, službeno je najavio 800. obljetnicu Preminuća sv. Franje (1226.-2026.). Ovo je vrhunac velikog franjevačkog jubilejskog putovanja koje od 2023. do 2026. prati posljednje blagoslovljene godine života asiškog siromaha. Nakon odobrenja Pravila sv. Franje i Božića u Greciju (2023.), dara Stigmata - rana (2024.) i komponiranja Pjesme brata Sunca (2025.), franjevačka obitelj priprema se proslaviti i ponovno proživjeti tjelesnu smrt Serafskog Oca, o kojoj je on sam napisao – ne slučajno - u posljednjem stihu Pjesme: *Hvaljen budi, Gospodine moj, po našoj sestri tjelesnoj smrti, od koje nijedan živi čovjek ne može pobjeći.*

Prisjetimo se, Franjo je rođen 1181./1182. u Asizu od Petra Bernardonea i majke Pike. Životni put kojim je Franjo krenuo primio je od Boga: *Nitko mi nije pokazao što mi je činiti, nego mi je sam Svevišnji objavio da moram živjeti po evanđelju.* Riječi iz evanđelja postale su mu tekstom odluke. Ispunjena beskrajom radošću sva mu je duša čeznula samo zatim da izvrši Gospodinove riječi i da ih u svom životu iznova utjelovi i oživotvori. Život po evanđelju provodila Sila Kristova - provrela je u Franji. Na tom doživljaju zapalo se njegov žar. I kad je prijetila opasnost da svijet postane leden, došao je čas sveca Ljubavi. Kad se Franjo, novi Kristov vitez, vraćao prema Asizu, pokraj puta je zapazio crkvu koja je bila davno sagrađena u čast sv. Damjana. Ušao je u nju sa strahopoštovanjem u crkvu. I dok je promatrao Gospodinov križ, tjelesnim je ušima čuo kako mu je glas, koji je dolazio s križa, tripud rekao: *Franjo, pođi i popravi mi kuću, koja se, kako vidiš, ruši!* Franjo se, čuvši taj glas, zbunio i potresao, te osjetio spreman poslušao. Sav se dao na popravak materijalne crkve, premda se glavni smisao riječi odnosio na onu Crkvu koju je Krist stekao svojom krvlju (Sv. Bonaventura).

Franjo se nastanio kod Porcijunkule. Nakon što je jednoga dana slušao misu u čast apostola i odlomak evanđelja o slanju propovjednika po cijelom svijetu Franjo je preplavljen neizrecivim veseljem rekao: *To je ono što želim, to je ono za čim svim srce žudim.* Kad je sluga Božji vidio kako broj braće pomalo raste, za sebe je i svoju braću napisao jednostavno pravilo života. Sa skupinom svojih jednostavnih ljudi stigao je u Rim. Papa Inocent III. je priznao: Ovo je zaista onaj čovjek koji će djelom i naumom podržavati Kristovu Crkvu. Potvrdio je njegovo pravilo, blagoslovio ga i dao mu nalog da propovijeda pokoru. Tako je u travnju 1210., papa blagoslovio Franju s jedanaestoricu braće i potvrdio njegova pravila. Godine 1211. kod sv. Damjana Franjo, je osnovao i drugi Red, kasnije po sv. Klare nazvan klarise. Franjo je osnovao i treći red koji se zove 'red pokornika' za sve koji teže za nebom. Mlada snažna grana Franjinog pokreta u novije vrijeme raste i cvjeta i među hrvatskim narodom - Frama.

God. 1212. zaplovio je Franjo prema Svetoj zemlji. Negdje na području hrvatskog primorja *‘protivni vjetar’* ih je zaustavio i vratio na talijansku obalu. Predaja prenosi vijesti da je Franjo u mjestima osnovao nekoliko samostana, koji su 1217. činili Provinciju na području Hrvatske. Godine 1219. Franji je uspjelo stići u Svetu Zemlju, a na povratku 1220. ponovno se odmarao na hrvatskoj obali. Kasnije, papa Honorije III. u Lateranu je 29. studenoga 1223. potvrdio pravilo u 12 poglavljia.

Gospodin je Franji dao i ne prestaje darivati braću i sestre. A Franju su njegova braća oslovljavala nazivom *‘uvijek veseli brat’*. Što je podrazumijevao pod veseljem čita se iz knjige: *Cvjetići sv. Franje.* Najpotpuniji odraz Franjina odnosa prema stvorenjima je njegova *Pjesma brata Sunca*. Taj hvalospjev pjevao je sam Svetac vrlo često. Čitajući taj Hvalospjev osjećamo s koliko je poezije uronio Franjo u nebeski sklad. Oblik i sadržaj su se stopili u jedno. Neiscrpivo je blago skriveno u Pjesmi brata Sunca. Ona je vjera, ona je mistika, ona je sjedinjenje s Bogom.

Nakon primljenih rana Franjo se uputio prema Asizu i kad je ugledao voljeni grad, raširio je ruke i rekao: *Bog te blagoslovio, grade, jer mnoge će se duše po tebi spasiti, mnogi će službenici Svevišnjega u tebi boraviti, mnogi će biti iz tebe izabrani za nebesko Kraljevstvo. Bio mir s tobom!* U Porcijunuli je ponavljao braći: *Rastavljam se od vas svojim tijelom, ali svoje srce ostavljam kod vas, ostajte i zbogom svi!* Ove su se Franjine riječi stvarno obistinile. On je 3. listopada 1226. zagrlio sestricu smrt svojim rukama i vratio se u Očev dom, a od njegove duše je nešto ostalo, nešto neizrecivo što za sva vremena ostaje osjetljivo. I nakon osam stoljeća, je još nevidljivo nazočno. Ali uza sve to, osjećamo ipak nečujno i njegovu nazočnost.

Malo poslije njegova preseljenja u vječnost održana je svečana rasprava o kanonizaciji. Nije bila iznesena ni jedna sumnja. S punom jednoglasnosti sud je izjavio: *Izvanredno svet život potpuno svetog čovjeka ne treba potvrde čudesima, jer smo ga svojim vlastitim očima motrili, da tako hvalospjev pjevao je sam Svetac vrlo često. Čitajući taj Hvalospjev osjećamo s koliko je poezije uronio Franjo u nebeski sklad. Oblik i sadržaj su se stopili u jedno. Neiscrpivo je blago skriveno u Pjesmi brata Sunca. Ona je vjera, ona je mistika, ona je sjedinjenje s Bogom.*

U tišini kripe u Asizu papa Lav XIV. se 20. studenoga 2025. zadržao u osobnoj molitvi, a zatim je u kratkom obraćanju istaknuo snagu i aktualnost svjedočanstva sv. Franje: *Kada se približavamo 800. obljetnici njegove smrti, pripremimo se slaviti velikog, poniznog i siromašnog sveca koji i danas, nakon stoljeća, u Crkvi i svijet unosi znakovne nade.* Na grobu papa Lav XIV. je citirao Dantea: Svjetiljka koja svijetli kod Franjina groba: *Nije drugo nego jedan zrak njegova svjetla.*

U to je bilo uvjereno čitavo čovječanstvo - kako tada, tako još uvijek i danas – potvrđujemo svjedočanstvo Waltera Nigga.

2. Franjevci u Hercegovini
Biskup fra Andeo Kraljević piše: *fratri su u ove krajeve pristigli odmah po osnutku Reda (1209.) i vjernike vratili u krilo Katoličke crkve i na latinski obred.* Fra Petar Bakula to temporalizira: *Hercegovačka (franjevačka) misija, zauzima mjesto među prvim misijama u Franjevačkom redu – osnovana je 1209. Nastala je u prvih dvadeset godina poslije osnutka ovoga slavnoga Reda (1229.) po misionarskim pothvatima. To upozorava na vremenski početak i nastavak pastorizacije te područno širenje njihova djelovanje na području tadašnje Humske zemlje do 1229. godine.*

Franjevački pohoditelj fra Pavao Pelizzer obišao je 1640. fratre prostrane Bosne Srebene. U opširnom izvješću fra Pavao je zapisao: Na Uskrs 10. travnja 1640. stigao sam u hercegovački samostan na Prološkom jezeru. U samostanu nađosmo 8 svećenika, tri đaka, tri laika i četiri mladića na nauku. ... Zapitah ih: Zašto se iz Italije vraćate u ovakva mjesta puna muka i nezgoda? Oni mi odgovoriše: DOMOVINA. Radi ljubavi, vjere i svog puka, koji da mi još ostavimo, sve bi Turci preuzeli i uništili. Pohoditelj fra Ivan iz Vietrija 1708. godine piše: *Neću opisivati patnje, koje su kroz navedeno vrijeme trpjeli redovnici (sv. Franje) u službi Boga i sv. vjere, jer žalost ne bih imao snage pisati, nego radije plakati i suze roniti. Ali, kao svećenik, premda nedostojan, kažem istinito da u tim krajevima nema pedlja zemlje, koji nije natopljen krvlju siromašnih frataru. Tu istinu potvrđuju ne samo ljetopisi spomenute provincije (Bosne Srebrene), nego to dokazuju oni oronuli starci, od kojih je jedan hrom zbog batina, drugi pun rana što ih je primio od Turaka, a treći čvrsto uz krevet privezan. ...*

Teško povijesno stanje kroz dugi niz stoljeća stvorio je na ovom području fenomen mučeništva iz religioznih, katoličkih motiva. Fra Petar Bakula piše: *Broj mučenika ubijenih od Turaka, najprije u Bosni a zatim u Hercegovini tako je velik, da bi nam trebao registar samoga Boga, koji ih je okrunio, da saznamo za sve. Dok oni koje mi znamo sačinjavaju najmanji dio ubijenih na tisuće barbarskih načina za svetu vjeru.*

Nakon 70-tak godina, za vrijeme Drugog svjetskog rata i porača četničko-partizanske horde u Hercegovini su ubile 19.463 katolika – među njima jednu časnu sestru, desetak dijecezanskih svećenika i 66 frataru. Partizani nisu svoje žrtve – fratre - ni poznavali po imenu, nego su pokupili i pobili sve koji su imali na sebi redovničko odijelo, franjevački habit. Nisu ih prije ubijanja ni popisali. Franjevački brat laik koji se našao bez habita i koji reče da ondje služi, ostao je živ, a osamdesetogodišnjak franjevac koji ni iz sobe nije izlazio ali je bio u habitu izvučen je i ubijen.

Sasvim je očito, napisao je Živko Kustić, *da su ti ljudi ubijeni samo zato što su bili katolički svećenici, franjevci. Ubijeni su iz mržnje na vjeru u onim našim konkretnim povijesnim prilikama. Tu činjenicu više i nije potrebno dokazivati. Treba je samo dokraja dokumentirati i dostaviti Svetoj Stolicí. Svi koji su ubijeni iz mržnje na vjeru postaju, po trajnom učenju Crkve, sveti mučenici.*

U osobnu kartu hercegovačkih frataru život je upisao: Rođeni u srednjem vijeku. Odrasli u raznim nevoljama. Održali se providnošću Božjom. Jedinu zajednica sa zajamčenim osamstogodišnjim kontinuitetom i jedini živi svjedoci hrvatske i zahumsko-hercegovačke državnosti i neovisnost. Nadživjeli su banove, knezove, kraljeve i hercege, te dubrovačko-hrvatske knezove, preživjeli osmanske sultane, austro-ugarske c. k. vladare, jugoslavenske diktature, Nezavisnu Državu Hrvatsku, poratnu partizansko-socijalističko-komunističko-totalitarističku Jugoslaviju i dočekali rađanje samostalne i međunarodno priznate Republike Hrvatske i nezaboravne Herceg-Bosne, odnosno Bosne i Hercegovine.

Od svih osam stoljeća, koliko su franjevci s ove strane Jadrana, gotovo dvije trećine nije radilo za njih. Imali su otvorene oči, snažno srce, bistar um i konkretnu riječ. Zato ih nijedno vrijeme nije odbacilo, mada su za svako ostavili najsurevije kronike u svojim zavijačnim pokrajinskim samostanima, kamenu i crnici - tim riznicama svoga rađanja, življenja, pokapanja i pozdrava. Stoga je katolička Hercegovina dobila časni predznak - *Hercegovina franciscana (Franjevačka Hercegovina).*

Hrvatski vjehnički puk prihvatio je franjevece od samog početka. Zajedno su tijekom stoljeća dijelili dobro i zlo. Zajedno su i podjednako podnosili istu sudbinu. Do danas jedni druge nisu iznevjerili.

Uistinu najljepši su cvjetovi oni koji su niknuli na korijenima boli (Dante Alighieri). Kao što se hrast znade zariniti u kamenje i kroz stotine godina odolijevati vremenskim nepogodama, i katolička se vjera, svjedočena franjevačkim životima, u bolju budućnost zarinula u ove kršne visine te raste zalijevana mučeničkom krvlju frataru, svećenika i katoličkih vjernika. Danas njihovi nasljednici puni te vjere, vjeru kao vlastitu krv naslijeđenu od svojih frataru – ujaka i vjernog puka neprekinuto, uz pomoć Kraljice Mira, prenose na potomstvo.

Krvava ova povijest, prepuna s jedne strane dokazima franjevačke gorljivosti prema katoličkoj vjeri, te požrtvovanosti prema svome narodu, a s druge strane isprepletana užasnim i svakovrsnim mukama frataru i katolika ponavljanju primjere prvih kršćanskih mučenika i patnika, ali i radosnih pokoljenja. Zbliženi su krvlju i jezikom, te zajedničkim patnjama i znamenitom odanošću, ozareni vječnom radošću slave Boga. Nije ni čudo da su naši katolici vatreno privinuli uz svoje franjevece da se stvorilo uvjerenje da bez njih ne mogu postojati ni živjeti. Njima prioriteto daju svoju djecu i podižu nova sakralna zdanja te njima kite svoje središta. Život potvrđuje da fratre imaju za svoje prijatelje. Skupa možemo biti sretni!

Ovom prigodom pomažu mi riječi davnog provincijala fra Bone Benića (1708. - 1785.) da posuvremenim izričaj opisa patnji franjevaca u Bosni i Hercegovini: *Mi franjevci smo u Herceg-Bosni među tri vatre koje uvijek gore: s jedne strane Turci, s druge Grci pravoslavci, a s treće komunistički partizani. Prvi govore: Da nema frataru na našoj državi, sav bi ovaj narod bio muhamedanski. Drugi tvrde: Da ovdje nema frataru, sav bi ovaj narod, koji je danas latinski (katolički), bio grčki (pravoslavni).* Treći, nadodajem ja, uvjereni ubijajući koji bi im mogli smetati i utjerujući strah u kosti preživjelih, viču: *Da nema frataru u Hercegovini sav bi ovaj narod koji je sad katolički bio komunistički!*

Bog se pobrinuo da se ni jedna ni druga, niti treća diktatura nije ostvarila zbog sinova Crkve i hrvatskih franjevaca koji su, prolijevajući vlastitu krv i patnje u kazamatima za svetu vjeru, postajali rasadište vjere čije mladice i danas rastu. Nažalost, još uvijek neprijatelji Crkve i franjevaštva nisu naučili da je krv mučenika sjeme novih kršćana!

3. Kraljica Mira
Milozvučno odzvanja u svijetu proglas izrečen 19. rujna 2024.: *‘Dopušta se javno štovati Kraljicu Mira u Međugorju’. Nakon 43 godine Gospinih ukazanja u Međugorju dana 19. rujna 2024. Sveta stolica je priznala duhovne plodove (i) objavila čovječanstvu: Stigao je trenutak da se zaključi duga i složena povijest oko duhovnih fenomena Međugorja - prva je rečenica - Note o duhovnom iskustvu vezanom uz Međugorje Dikasterija za nauk vjere,* koja je naslovljena marijanskim naslovom Kraljica Mira. Te je riječi, na konferenciji za javnost, kardinal Victor Manuel Fernandez izgovorio na hrvatskome jeziku.

Nota, na osnovi koje se međugorskom fenomenu i službeno dodjeljuje nihil obstat tj. trajno i službeno dopuštenje za duhovnu ponudu i javno štovanje Kraljice Mira u Međugorju, objavljena u četvrtak 19. rujna 2024. te je istoga dana predstavljen i na konferenciji u Vatikanu. ... Iz same se note doznaje da je njezino objavljivanje odobrio i odredio papa Franjo na audijenciji 28. kolovoza iste godine. U suglasju s Notom... mostarsko-duvanjski biskup i apostolski upravitelj trebinjsko-mrkanski Petar Palić donio je istoga dana odgovarajući dekret s očenom *nihil obstat.* Taj tekst prepoznaje vrijednost duhovnih plodova povezanih s međugorskim iskustvom, ovlašćujući vjernike da ga se pridržavaju budući da su se *dogodili brojni pozitivni plodovi. ...* Na tragu je vrlo pozitivnih mišljenja i međunarodna komisija poznata pod nazivom Ruinijeva komisija koju je ustanovio papa Benedikt XVI...., informirao je među ostalim kardinal Fernandez.

Što se tiče papa, kardinal Fernandez je rekao da je Ivan Pavao II. imao o Međugorju pozitivno mišljenje, te da je 1995. godine, u sklopu pohoda Sarajevu, želio posjetiti mjesto, ali je tadašnji mostarsko-duvanjski biskup Ratko Perić zatražio od tadašnje Kongregacije za nauk vjere da se taj pohod izbjegne. Kardinal Fernandez citirao je dva privatna pisma u kojima dolazi do izražaja izrazito pozitivno gledište prema Međugorju te naposljetku ustvrdio da je prema više svjedoka koji također ponavljaju ono što je rečeno u tim pismima sveti otac više puta izrazio svoju snažnu želju da posjeti Međugorje...

Papa Franjo je najavio da će u Međugorje poslati svojega izaslanika. I posebni izaslanik (nadbiskup Hoser) i sadašnji apostolski vizitator (nadbiskup Cavalli) iznijeli su pozitivna mišljenja. Nadbiskup Aldo Cavalli, uz ostalo, potvrđuje navedeno i upozorava: Obaviješten o tome mons. Perić je zamolio tadašnju Kongregaciju za nauk vjere da se izbjegne taj posjet, koji se zaista nije dogodio. Dana 2. ožujka 1998. godine u službenom dokumentu se ‘izjavljuje da stav mons. Perića o sudu *constat de non supernaturalitate* nije stav Kongregacije za nauk vjere...’ Nakon 43. godine od početka te stvari, zaključuje nadbiskup Aldo Cavalli, u svjetlu važećih *Normi za postupanje u razlučivanju navodnih nadnaravnih fenomena, Dikasterij je pripremio Notu ‘Kraljica Mira’, koju je 28. kolovoza odobrio Sveti Otac. ...*, a koju je 19. rujna 2024. predstavio kardinal Victor Manuel Fernandez (usp. str. 35.- 39.).

Dugogodišnji pratitelj događanju u Međugorju novinar Darko Pavičić u opširnom komentaru ističe., „Prošlo je godinu dana otkako je međugorski fenomen dobio najviši status u vrjednovanju ukazanja i nadnaravnih pojava tzv. “Nihil obstat”. Ili ti ništa ne priječi... Taj potez Vatikana omogućio je Međugorju da izađe iz desetljetne ‘sive zone’ koja mu je nametnuta stavom mjesnih hercegovačkih biskupa, koji su mu bili neskloni.

Međutim, upravo nakon godinu dana dobili smo važan uvid u nastajanje *Note Kraljice Mira* koja je pratila *‘Nihil obstat’*. Hrvatsko izdanje Note Kraljica Mira profesorica s Katoličkog bogoslovnog fakulteta u Zagrebu s. Valerija Kovač i urednica knjige nazvala je *najvažnijom knjigom za Međugorje.* Svoj komentar spomenuti novinar Pavičić završava navodom s. Valerije kako *Nota Kraljica Mira čini prekretnicu koja upućuje u pravi smjer dosadašnju povijest i prosudbe o Međugorju te samo mjesto predstavlja kao mjesto molitve i duhovne izgradnje za sve one koji su utječu Majci Božjoj, Kraljici Mira.*

Uistinu *Bog je, u svojim tajanstvenim planovima, čak i usred ljudskih nesavršenosti u Međugorju pronašao način da poteče rijeka dobra i ljepote* (str. 58.).

Oduševljenja nakon objave note *‘Kraljica Mira’* prelijevaju se u trajnu radost, koja je opipljiva gotovo na svakome koraku u Međugorju. To se nastavilo i tijekom minulih mjeseci i godine, a nadam se, da će se pojačavati sljedećih godina, desetljeća i stoljeća, jer ljudi odlaze, a *Kraljica Mira ostaje u Međugorju trajno.* U to oduševljenje utapa se *Pjesma brata Sunca* sv. Franje. On ju je prije 800 godina spjevao na čast Bogu, pozivajući stvorenja da Ga zajedno s njim slave, a braća i sestre, podržavani FRAMOM i pjevaju.

Vatikan, Paulinske sobe sa freskom hrvatskog Kralja Zvonimira

Krunidba Kralja Zvonimira
Prije 950 godina papa Grgur VII. (1073.-1085.) posebnim žarom je radio kako bi oslobodio kršćanski svijet od tolikih zala, a narodima povratio pravdu, mir i ljubav. On je u jesen 1075. godine, piše dr. fra Dominik Mandić, poslao u Hrvatsku svoga poslanika, nadbiskupa Girarda, koji je u studenom održao sastanak biskupa splitske nadbiskupije. Pod predsjedanjem Papinih poslanika crkveni sabor otpočeo je svoja vijećanja u Splitu početkom listopada 1076. Usporedio s tim i hrvatski velikaši s narodom saborovali su na solinskim poljima. Svi su na koncu, crkovenjaci i svjetovnjaci, složno i jednodušno izabrali za kralja Dmitra Zvonimira.

Analizirajući datacije i podatke iz isprava i narativnih izvora spomenuti dr. Mandić dolazi do zaključka da je godina 1076. godina Zvonimirove krunidbe. Priprema je objavljena 8. listopada, na svetkovinu Sv. Dmitra, zaštitnika vojvode Zvonimira. Dogovorno je pripravljen i tekst za tri isprave na latinskom jeziku, koje će Zvonimir za vrijeme krunidbe potpisati, a kojima će izraziti vjernost Rimskoj Crkvi i ujedno se obvezati, da će upravljati hrvatskim kraljevstvom ispravno, zakonito i dobro prema odredbama pape Grgrua VII. Na 9. listopada 1076., na svetkovinu Materinstva Marijina, papinski izaslanici pristupili su krunjenju kralja Dmitra Zvonimira. Krunidba se obavila u crkvi i pred crkvom Sv. Petra (i Mojsija) u Solinu, na starom čistom hrvatskom zemljištu...

Iza toga je slijedio poklon hrvatskih velikaša novom kralju uz dugi i burni pozdrav sakupljenoga naroda. Kralj Zvonimir je potom potpisao tri isprave, u kojima je utvrdio svoje obaveze prema Sv. Stolici...

Akademija i Napredak planiraju održavanje Međunarodnog znanstvenog skupa: *950. godina krunidbe Kralja Zvonimira*, četvrtak 8. i petak 9. listopada 2026. – u Napretkovoj palači u Mostaru.

Fra Andrija Nikić, predsjednik

Bijeg u Egipat i mozaik: Sv. Franjo u Kočerinu, visok 23 metra

2026.

siječanj

- [11] Godine 2002. preminuo fra Leonardo Oreč, humanitarac.
- [12] Godine 1975. u Chicagu je umro fra Ljubo Čuvalo, novinar.
- [13] Rođen dr. fra Ivo Bagarić, uznik (Bukovica, 25. siječnja 1919.).
- [14] Kod Vrgorca su partizani 1945. ubili fra Maksu Jurčića iz Ružića. Pokopan je tek 29. studenoga 2009. u crkvi na Širokom Brijegu.
- [15] Na Humcu je 2000. preminuo fra Vilim Primorac, posljednji profesor širokobrijske gimnazije, u 94. godini života i 70. svećeništva.

NEDJELJA

PONEDJELJAK

UTORAK

SRIJEDA

ČETVRTAK

PETAK

SUBOTA

4³
2. po Božiću, Borislava

11
KRŠTENJE ISUSOVO
Neven, Časlav

18[•]
2. KROZ GODINU,
Margareta, Biserka

25¹³
NEDJELJA BOŽJE RIJEČI,
Obraćanje sv. Pavla

5
Mile

12⁷
Tatjana, Tanja

19¹⁰
Ljilja

26[•]
Timotej i Tit

6
BOGOJAVLJENJE,
Sveta Tri kralja

13
Radoslav, Radovan
gvozždanski junaci, muč. (+1578.)

20
Fabijan

27
Anđela M., Živko,
dusinski mučenici (+1993.)

7⁴
Rajmund

14⁸
Anastazija

21¹¹
Janja

28¹⁴
Toma Akvinski

1¹
NOVA GODINA
Marija Bogorodica

8⁵
Gospa brze pomoći,
Bogoljub

15
Pavao pustinjač

22
Vice

29
Valerije, Tvrtko

2²
Bazilije i Grgur

9⁶
Julijan, Živko, mučenici iz
Buhinih kuća (+1994.)

16⁹
Berard

23
Milka, Vjera

30
Martina

3[•]
Ime Isusovo

10[•]
Dobroslov, Agaton

17
Antun Pustinjač,
fra Matej iz Višegrada i drugovi, muč.

24¹²
Franjo Saleški

31¹⁵
Ivan Bosco, Marcela,
fra Vjeko Čurić, svećenik i muč.
(+1998.)

[1] Svjetski molitveni dan mira.
U Zaostrogu je 1508. preminuo fra Pavao Jakić
u 96. godini života.

[5] U Mostaru je 1959. preminuo fra Mijo Čuić,
graditelj bazilike u Tomislavgradu i uznik.

[2] U Chicagu je 1971. preminuo fra Vendelin Vasilj iz Međugorja.
Bio je urednik Kršćanske obitelji (1938.-1944.).

[6] „Potrebno je da mjesne crkve učine sve da
ne prepuste zaboravu spomen onih koji su
pretrpjeli mučeništvo“ (sv. Ivan Pavao II.).

[3] U Bresci je preminuo fra Franjo iz Mostara,
mladomisnik.

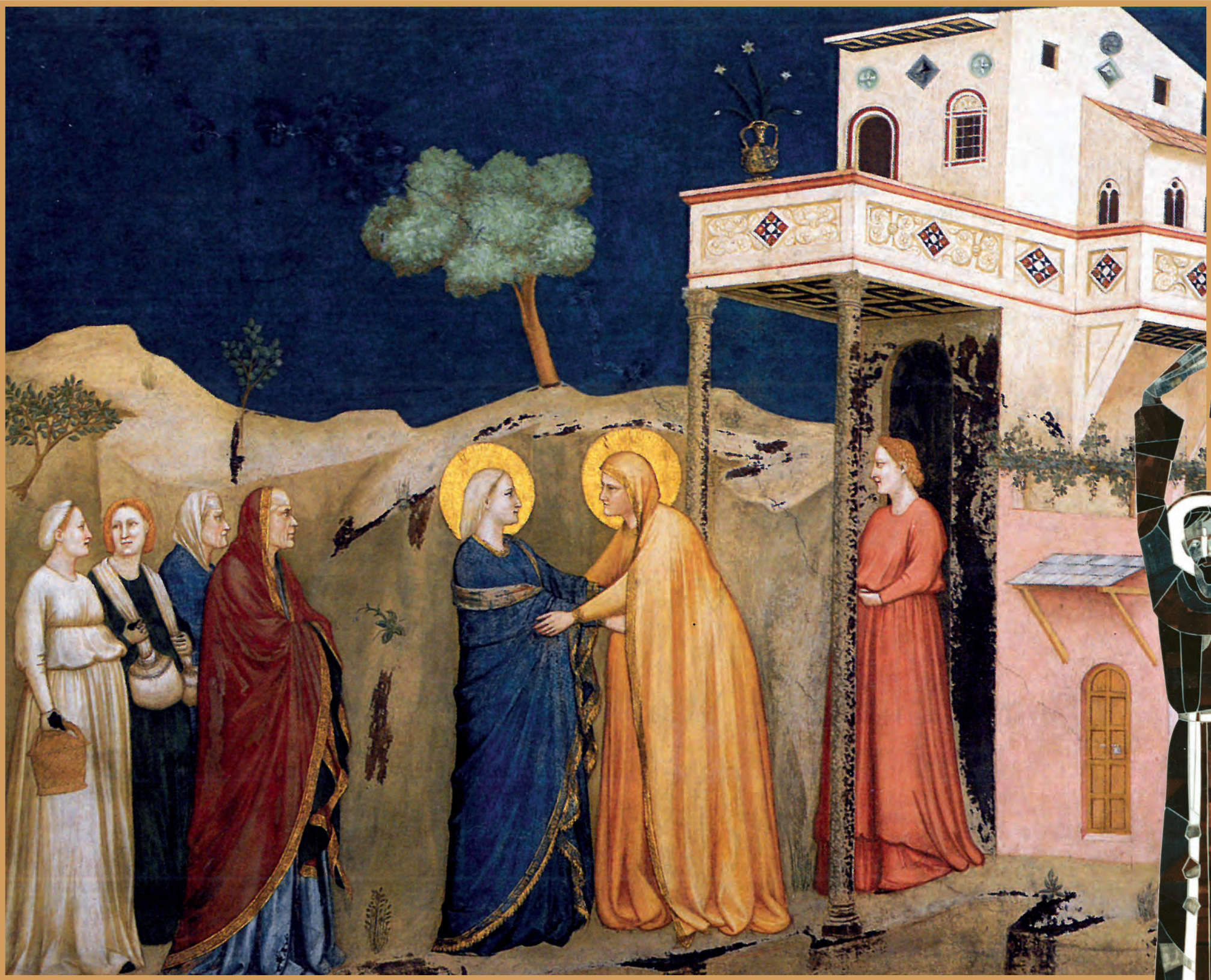
[7] U Mostaru je 1922. preminuo
fra Marijan Zovko.

[8] Godine 2018. umro
fra Oton Bilić, tajnik
Provincije.

[4] U Franjevačkom samostanu u Mostaru je 1902. utemeljen
Napredak – Društvo za odgoj hrvatske inteligencije. U
Madridu umro 1973. god. Petar Dicca u 89. godini života.

[9] Na Humcu umro
fra Viktor Nuić,
pravnik.

[10] Godine 2004. preminuo
fra Umberto Lončar, pjesnik.

Pohodjenje sv. Elizabeti

2026.

veljača

[5] Na putu prema Splitu partizani su 1945. ubili: fra Bonifacija Majića (1883.), fra Fabijana Kordića (1890.), fra Andriju Jelčića (1904.), fra Leonarda Rupčića (1907.) i fra Miljenka Ivankovića (1924.). Koji dan kasnije partizani su u Golubinki kod Drniša 1945. ubili: fra Radoslava Vuksića (1894.), fra Fabijana Paponju (1897.) i još jednog frata.

[6] U Čitluku su 1945. partizani ubili fra Jakova Križića (1893.), župnika u Čitluku.

[7] U Ljubuškom su 1945. partizani ubili fra Pašku Martinca (1882.), fra Martina Soptu (1891.) i fra Slobodana Lončara (1915.).

[8] U Grabovoj Dragi ili u blizini partizani su 1945. ubili: fra Marka Dragičevića (1902.), fra Bonu Andačića (1903.) i fra Nevinka Mandića (1908.).

[9] U okolini Širokog Brijega partizani su 1945. ubili: fra Mariofla Sivrića (1913.).

[10] U Zagvozdu su oko ovog dana 1945. partizani odveli iz Hercegovine i ubili fra Zdenka Zupca (1911.), fra Julijana Kožula (1906.), fra Melhiora Prlića (1912.), a, po svoj prilici, još nekoliko naših frata.

[11] U Mostaru su 1945. partizani ubili: provincijala dr. fra Leona Petrovića (1883.), fra Jozu Bencuna (1869.), fra Rafu Prusinu (1884.), fra Bernardina Smoljana (1884.), fra Grgu Vasilja (1886.), fra Kažimira Bebeku (1901.), i fra Nenada Venancija Pehara (1910.). Njihova tjelesa su bacili u Neretvu. Uz sedmoricu franjevacu partizani su u ratu pobili i oko 1000 katolika s mostarskog područja.

[12] U Americi je 1996. preminuo fra Irenej Petrićak u 107. godini života i 84. svećeništva.

[13] U Grudama je 2004. preminuo fra Andrija Šoljić, uznik.

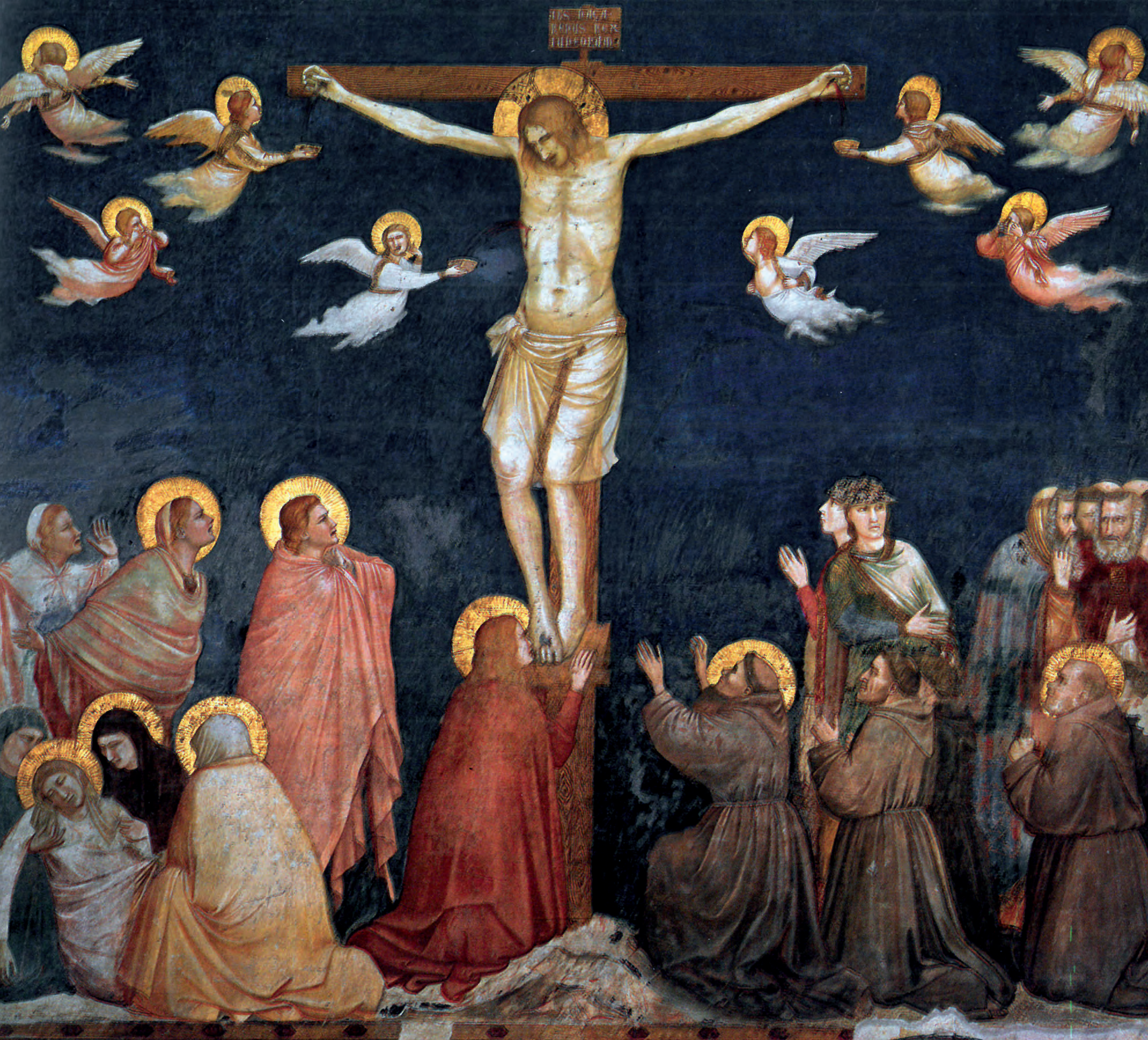
NEDJELJA	PONEDJELJAK	UTORAK	SRIJEDA	ČETVRTAK	PETAK	SUBOTA
1 ⁵ 4. KROZ GODINU, SVIJEĆNICA, <i>Ignacije</i>	2 ¹ SVIJEĆNICA, <i>čapljinski mučenici (+1945.)</i>	3 ² Blaž, Blaženka, Vlaho	4 Veronika	5 Agata, <i>ljubuški mučenici (+1945.)</i>	6 ³ Pavao M. i drugovi mučenici	7 ⁴ Julijan, Držislav, <i>širokobriješki mučenici (+1945.)</i>
8 ⁵ 5. KROZ GODINU, Skolastika	9 ⁶ Skolastika	10 ⁷ Alojzije Stepinac	11 ⁸ Gospa Lurdska, Mirjana	12 ⁹ Damjan	13 ¹⁰ Kristina	14 ¹¹ Valentin <i>mostarski mučenici (+1945.)</i>
15 6. KROZ GODINU, Vitomir, Vito	16 Julijana	17 ¹² Sedam utemeljitelja Reda sluga BDM	18 Čista srijeda, Pepelnica, <i>post i nemrs</i>	19 Ratimir	20 Leon, Ivan Hrvat	21 Damir, <i>Svitavski mučenici (+1943.)</i>
22 1. KORIZMENA (Čista), Katedra Sv. Petra <i>dominikanski mučenici (1944.)</i>	23 Romana	24 ¹³ Matija, ap., Goran	25 Donat, k v a t r e	26 Emanuel	27 ¹² Grgur iz Nareka, opat i naučitelj Crkve, k v a t r e	28 ¹³ Teofil, Veso, k v a t r e

[1] U Čapljini su partizani 1945. ubili župnika fra Petra Sesara (1895.), s. Reginu Milas (1915.) i još 395 ostalih katolika.

[2] U Čitluku 1922. preminuo fra Didak Buntić, otac Hercegovine.

[3] U Mostarskom Gracu su partizani 1945. ubili: fra Augustina Leopolda Zupca (1890.), fra Krešimira Pandžića (1892.), fra Rolanda Zlopašu (1912.), fra Zvonku Grubišića (1915.), fra Rudu Jurića (1925.) i fra Kornelija Sušca (1925.), a u Čitluku fra Ćirila Ivankovića (1877.) i fra Filipa Gašpara (1893.).

[4] Na Širokom Brijegu su partizani 1945. ubili: fra Marka Barbarića (1865.), fra Stanka Kraljevića (1871.), fra Ivu Sliškovića (1877.), fra Krstu Kraljevića (1895.), fra Arkandela Nuća (1896.), fra Dobroslava Šimovića (1907.), fra Tadiju Kožula (1909.), fra Borislava Pandžića (1910.), fra Žarka Leventića (1919.), fra Viktora Kosira (1924.), fra Stjepana Majića (1925.) i fra Ludovika Radoša (1925.) – dvanaest mučenika kao 12 Isusovih apostola. U širokobriješkom kraju partizani su pobili 45 franjevacu i još 2142 ostala katolika. Godine 2022. preminuo je fra Žarko Ilić.

Razapinjanje sa sv. Franjom, sv. Antom...

2026.

ožujak

NEDJELJA

PONEDJELJAK

UTORAK

SRIJEDA

ČETVRTAK

PETAK

SUBOTA

1
2. KORIZMENA (Pačista),
Zoran

2
Janja Praška

3¹
Marin

4
Kažimir

5
Vedran

6
Ruža

7
Perpetua, Efrem, fra Josip Tvrtković,
svećenik i drugovi, muč.

8
3. KORIZMENA
(Bezimena)

9
Makarije

10²
Emilijan, Kruno

11³[☾]
Kandid

12
Maksimilijan

13⁴
Kristina

14
Miljana, Matilda

15
4. KORIZMENA
(Sredopostna), Veljko

16⁵
Hrvoje

17
Patrik, Domagoj

18⁶
Ćiril J., Cvitan

19[☉]
Josip, Dan očeva

20
Vladisav

21
Vesna, Vlasta

22
5. KORIZMENA (Glušna),
Čelesin I.

23⁷
Dražen

24⁸
Modest

25⁹[☾]
Blagovijest
Navještenje

26¹⁰
Emanuel

27
Lidija, Lada

28
Nada, Sonja

29¹¹
CVJETNICA,
Nedjelja muke

30
Vlatko

31¹²
Amos

[1] U Makarskoj je 1686. preminuo fra Marijan Lišnjić, biskup, iz Svetigore iznad Gorice.

[2] Godine 2022. preminuo fra Vitomir Musa u 82. godini života.

[3] Rođen dan fra Slavka Barbarića.

[4] U Kreševu je 1769. janjičar Nuhan ubio fra Luku Mikulića.

[5] Godine 1975. preminuo fra Jerko Mihaljević, uznik.

[6] Na Humcu je 1938. preminuo provincijal fra Dujo Ostojić iz Bijakovića i brižni kroničar Napretka.

[7] U Splitu je 2024. godine preminuo fra Rafael Romić u 85. godini života.

[8] U Rakitnu je 2022. preminuo fra Marinko Leko, župnik.

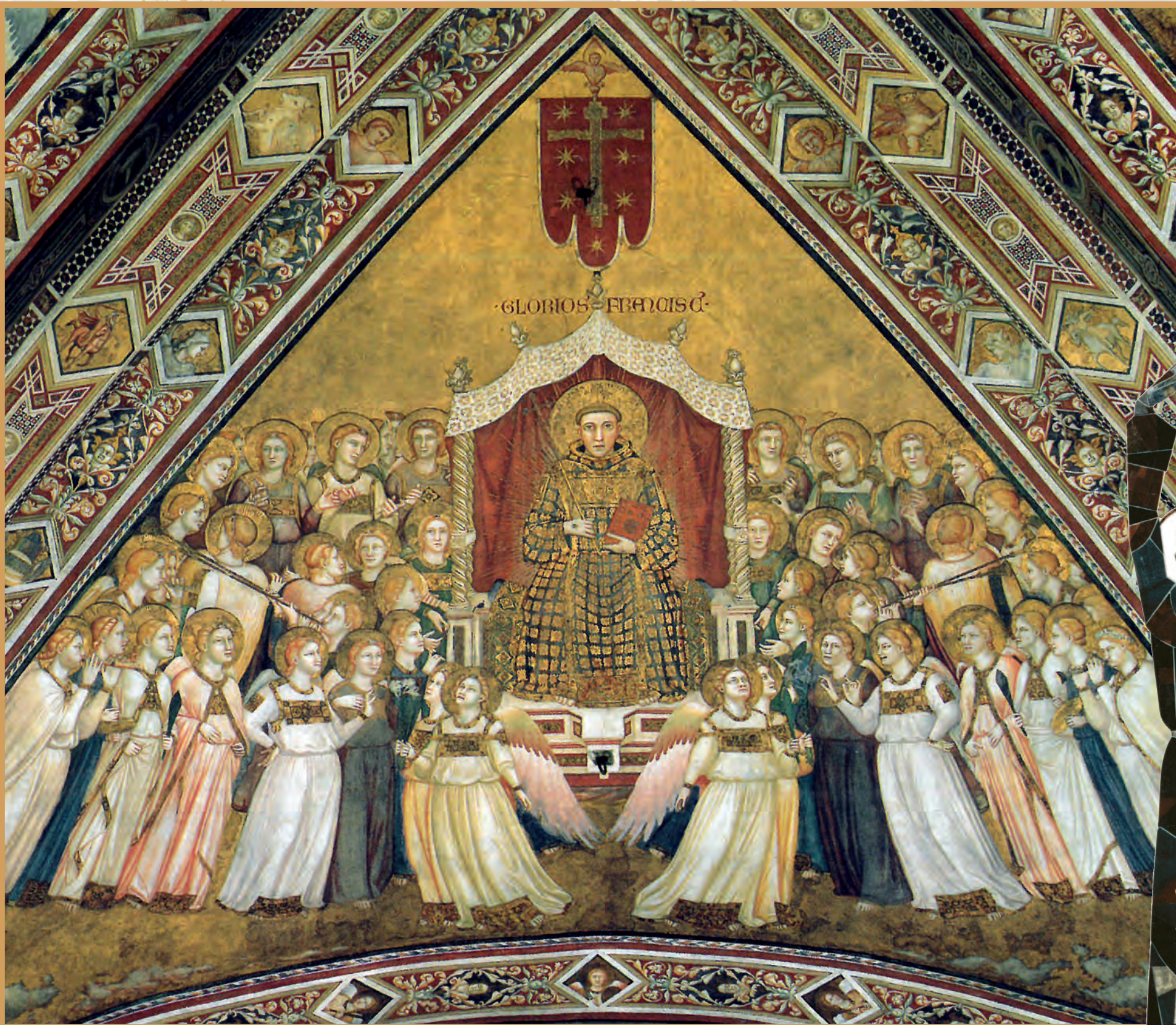
[9] Godine 1884. na Humcu (Ljubuški) je fra Anđeo Nuić utemeljio prvi muzej na tlu Bosne i Hercegovine.

[10] U Americi je 1979. preminuo fra Špiro Andrijić, misionar.

[11] Godine 2021. preminuo fra Berislav Nikić, graditelj i dobročinitelj.

[12] Godine 1704. poturice su ubili fra Pavla Premeca i fra Joakima Matića.

Proslava sv. Franje

2026.

travanj

NEDJELJA	PONEDJELJAK	UTORAK	SRIJEDA	ČETVRTAK	PETAK	SUBOTA
			1 ¹ Božica	2 ² VELIKI ČETVRTAK	3 VELIKI PETAK, post i nemrs	4 ³ VELIKA SUBOTA
5 ⁴ USKRS (VAZAM)	6 Uskrsni ponedjeljak	7 Ivan Saleški	8 Dionizije	9 Demetrije	10 ⁵ Sunčica	11 ⁶ Stanislav, Stana, Stanko
12 NEDJELJA BOŽJEGA MILOSRĐA	13 ⁷ Martin I. papa	14 ⁸ Zdravko	15 Rastislav Ilički i cimski mučenici (+1941.)	16 ⁹ Bernardica	17 ¹⁰ Rudolf, trusinski mučenici (+1993.)	18 Roman
19 3. USKRSNA	20 Janja, Dina	21 ¹¹ Anzelmo, Goran	22 Spaso	23 ¹² Jure	24 ¹³ Fidel, Vjeran	25 ¹⁴ Marko, ev.
26 4. USKRSNA	27 Ozana Koterska	28 Euzebije, Vital	29 ¹⁵ Katarina Sijenska	30 ¹⁶ Pio V.		

[1] U Americi je 1979. preminuo fra Špiro Andrijić, misionar.

[7] Godine 2021. preminuo fra Serafin Hrkač, latinist. Godine 2022. preminuo fra Petar Lubina, mariolog.

[2] Godine 1834. rođen je fra Paškal Buconjić, profesor, poglavar i biskup – hrvatski Leonida.

[8] Na Humcu je 1935. preminuo fra Luka Begić, dugogodišnji franjevački poglavar.

[3] Preminuo je fra Martin Planinić u 80. godini života. Prvi je u Jugoslaviji za katolike koje su pobili partizani na Duhove 3. lipnja 1990. u Rakitnu proslavio duhovni sprovod i na Đerekovu groblju okupio potomke s križevima na kojim su ispisana imena žrtava.

[9] Na Humcu je 2019. preminuo fra Bazilije Pandžić u 102. godini, povjesničar, nagrađen poštanskom markom.

[13] Godine 2021. preminuo fra Berislav Kutle, misionar.

[4] Turci su ubili fra Antu Tomića (+1753.) i fra Miju Momčinovića (+1757.), mučenici.

[10] Godine 2020. preminuo fra Ante Kutleša, misionar u Africi.

[14] Godine 1963. preminuo fra Sebastian Lesko, graditelj nove crkve u Ružićima i glazbenik.

[5] Glamočki mučenici (+1941.).

[11] Godine 1557. Turci su ubili franjevce: fra Luku iz Brotnja, fra Lava iz Vrljike, fra Luku iz Duvna, fra Marka iz Tihaljine, fra Petra iz Rame i još jednog franjevca.

[15] Obljetnica hrvatskih mučenika Frana Krste Frankopana i Petra Zrinskog. U Tomislavgradu je 1955. preminuo fra Karlo Grbavac, patnik.

[6] Godine 2014. preminuo fra Augustin Barač.

[12] Godine 2009. preminuo fra Ivo Bagarić, uznik, provincijal i pisac.

Sv. Franjo - alegorija poslušnosti

2026.

svibanj

NEDJELJA

PONEDJELJAK

UTORAK

SRIJEDA

ČETVRTAK

PETAK

SUBOTA

3

5. USKRSNA, Filip i Jakov

4²

Julijan iz Bala

5

Anđelko

6

Dominik Savio, Dinko

7³

Dujam

8

Marija Posrednica, Marica

9[☾]

Mirna

10

6. USKRSNA, Gospa Trsatska

11

Dobri Pastir

12⁴

Leopold Mandić

13

Gospa Fatimska

14

UZAŠAŠĆE – SPASOVO

15⁵

solinski mučenici,
blajburški mučenici (+1945.)

16[☾]

Ivan Nepomuk

17⁶

5. USKRSNA, Paškal

18

Ivan I., papa

19

Celestin, Ivan

20

Bernardin

21

Dubravka

22

Helena

23⁷☾

Željko, mariborski mučenici
(+1945.)

24/31¹⁰

DUHOVI PRESVETO
TROJSTVO

25

Beda Časni, fra Stjepan
Naletilić (+1942.)

26

Zdenko

27⁸

Bruno, Renata, kva tre

28⁹

Marija Majka Crkve

29

Večeslav, kva tre

30[☼]

Ivana Arška, kva tre

[1] Godine 1904. u Franjevačkoj crkvi u Mostaru započela pobožnost prvih petaka Srcu Isusovu.

[2] Na Humcu je 1993. preminuo fra Čedo Škrobo, dugogodišnji ispovjednik.

[3] U Americi je 1989. preminuo fra Gracijan Raspudić, književnik i prevoditelj Novoga Zavjeta.

[4] U Americi je 1985. preminuo fra Silvije Grubišić, prevoditelj Svetog pisma.

[5] Na križnom putu partizani su oko polovice svibnja, ili kasnije, 1945. ubili: fra Brunu Adamčika (1908.), fra Anđelka Nuića (1908.), fra Branka Šuška (1912.), fra Jenka Vasilja (1914.), fra Emila Stipića (1912.), fra Danu Čolaka (1916.), fra Tihomira Zupca (1918.), fra Luju Miličevića (1919.), fra Svetislava Markotića (1921.) i fra Antu Majića (1922.).

[6] U Ružičima je 1905. preminuo fra Grgo Jovanović, župnik.

[7] U Mostaru je 1940. preminuo provincijal fra Lujo Bubalo s Hardomilja.

[8] U Zagrebu su partizani ubili dr. fra Radoslava Glavaša (1909.).

[9] Godine 2021. preminuo je fra Ivan Kvesić, humanitarac.

[10] Cetinski mučenici: fra Nikola Rupić, fra Ivan Barišić, fra Jure Jerković i fra Ivan Dadić + 1945.

Sv. Ante i sv. Franjo

2026.

lipanj

NEDJELJA

PONEDJELJAK

UTORAK

SRIJEDA

ČETVRTAK

PETAK

SUBOTA

1¹
Mladen

2
Eugen, Vilim

3
Karlo Lwanga i
drugovi

4²
TJUELOVO, BRAŠANČEVO
Kvirin Sisački, maceljski mučenici (+1945.)

5³
Bonifacije, Dobroslav
jazovski mučenici (+1945.)

6⁴
Klaudije, Neda
mučenici (+1945.)

7⁵
10. KROZ GODINU, fra Andeo Zvizdović,
Hrvatska vlada (+1945.)

8⁶
Žarko, travnički (37)
mučenici (+1993.)

9
Efrem
šamački mučenici (+1693.)

10
Sv. Josip zaštitnik
Domovine

11⁷
Barnaba, ap., Dijana

12
Bosiljko

13⁸
Ante Padovanski, kakanjski
mučenici (+1993.), kva t r e

14
11. KROZ GODINU,
Rufin, Elizej

15⁹
Vid

16
Gvido

17
Emilija, Reiner

18
Irenej

19
Rajka

20¹⁰
Margareta, Naum

21¹¹
12. KROZ GODINU,
Alojzije, Slavko

22
Toma More

23
Zdenka

24¹²
Rođenje Ivana Krstitelja,
jajački mučenici (četvorica
franjevaca) + 1463.

25¹³
Gospa Kraljica Mira

26
Zoran
kočevski mučenici (+1945.)

27
Ćiril

28
13. KROZ GODINU

29
Petar i Pavao, apostoli

30¹⁴
Rimski prvomučenici

[1] U Zagrebu su partizani ubili dr. fra Radoslava Glavaša (1909.)

[2] U Maceljskoj šumi partizani su ubili fra Metoda Puljića (1912.), fra Darinka Mikulića (1919.) i fra Julijana Petrovića.

[7] Godine 1910. preminuo je fra Bono Šarić, ustanik. Godine 2017. preminuo fra Vinko Dragičević, uznik i graditelj crkve u Klobuku.

[8] Obilježnica osnutka Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti sa sjedištem u Mostaru.

[13] 44. obljetnica ukazanja Kraljice mira. Godine 2003. preminuo fra Ljudevit Rupčić, prevoditelj Svetog pisma i duhovni pisac.

[3] Turci su 1463. na prijeveru ubili bosanskog kralja Stjepana Tomaševića.

[9] Godine 1985. preminuo je provincijal fra Rušin Šilić, propovjednik, pisac i kandidat za generala Reda.

[4] Prema izvještaju biskupa fra Marijana Bogdanovića iz 1768. u Radišićima je, nakon opustjeloga područja, postojalo 9 domaćinstava: 28 odraslih i 17 djece. Prema predaji, koju je svjedočila Ivica Tomić, turska horda je 1723. na groblju ubila svećenika s pukom za vrijeme svete mise na groblju u Radišićima.

[10] Obljetnica atentata u Beogradu u kojem su nastradali Pavao i Stjepan Radić te Đuro Basariček.

[14] Na Humcu je 1993. preminuo fra Stanko Vasilj, autor međugorske himne Kraljici mira.

[5] Fra Andeo Zvizdović (Uskoplje, 1420. – Fojnica, 7. lipnja 1498.) bio je franjevac i svećenik te upravitelj Bosanske franjevačke kustodije.

[11] Na Humcu je 2020. preminuo fra Ljubiša Krsić, misionar i širitelj Škola hrvatskog jezika.

[6] Godine 1878. preminuo je fra Ivo Bagarić, ustanik.

[12] Hodnja mira od Humca do Međugorja.

Sv. Franjo propovijeda pred Papom

2026.

srpanj

NEDJELJA	PONEDJELJAK	UTORAK	SRIJEDA	ČETVRTAK	PETAK	SUBOTA
			1 Estera, sarajevski mučenici (10 fratara) (+1527.), fra Blaž Stipurinović (Stolac, 1532.)	2 Višnja	3 Toma, ap.	4 Elizabeta, Jelica
5 14. KROZ GODINU, Čiril i Metod	6 ¹ Klaudije, Vilko	7 [☾] Grgur Grassi i fratri, kineski mučenici	8 Marija Petković	9 Ljubica	10 ² Benedikt, Blago	11 Mislav
12 15. KROZ GODINU, Majka Božja Bistrička	13 Kamilo	14 ^{3☾} Bonaventura	15 Gospa Karmelska	16 Branko	17 ⁴ Fridrih, Miroslav	18 Zora, Zlata
19 16. KROZ GODINU	20 ⁵ Ilija, zaštitnik BiH, fra Lovre Karaula (+1875.)	21 [☾] Lovro B.	22 Marija iz Magdale	23 Brigita, zaštitnica Europe	24 Kristina	25 ⁶ Jakov, ap.
26 17. KROZ GODINU	27 ⁷ Klement Ohridski, drvarski i grahovski mučenici (+1941.)	28 Nazarije	29 ^{8☾} Marta, Marija i Lazar	30 Petar K.	31 Ignacije Lojolski	

[1] U Americi je 2006. preminuo fra Kvirin Vasilj.

[2] Godine 1974. preminuo fra Didak Burić, provincijal i uznik.

[3] Godine 1898. preminuo fra Filip Čutura, ustanik i graditelj crkava.

[4] Godine 1967. preminuo fra Mirko Čosić, diplomirani umjetnik i uznik.

[5] Na Humcu je 1913. preminuo fra Radoslav Glavaš iz Drinovaca, povjesničar, prvi dekan Franjevačke bogoslovije, pokretač Kršćanske obitelji, i utemeljitelj i prvi predsjednik Hrvatskog kulturnog društva Napredak.

[6] Zaštitnik hodočasnika i međugorske župe.

[7] Doljanski (39) mučenici (1993.).

[8] Srpanjske žrtve (13 ubijenih i 27 ranjenih) (+ 1845.).

Čudesni izvor vode u pustinji po zagovoru sv. Franje

2026.

kolovoz

NEDJELJA	PONEDJELJAK	UTORAK	SRIJEDA	ČETVRTAK	PETAK	SUBOTA
						1 ¹ Alfonz
2 18. KROZ GODINU, Gospa od Anđela, krnjeuški mučenici (+1941.)	3 Stjepandan, Augustin K.	4 Ivan Vianney	5 ² Gospa Snježna	6 ³ ☾ Isusovo Preobraženje	7 Siksto	8 ⁴ Dominik, Nedjeljko
9 19. KROZ GODINU, Terezija, zaštitnica Europe	10 Lovro, Lovorko	11 ⁵ Klara, Jasna	12 ⁶ ☾ Veselko	13 Hipolit	14 ⁷ Maksimilijan Kolbe	15 VELIKA GOPSA
16 20. KROZ GODINU, Rok žepačko-kiseljački mučenici (+1993.)	17 Miron	18 ⁸ Jelena Križarica	19 Ivan Eudes	20 ⁹ ☾ Bernard	21 Pijo X., Sidonije	22 ⁹ BDM Kraljica
23 ¹⁰ /30 ¹⁰ ☾ 21. KR. GOD., 22. KR. GOD., Ruža Limska Gaudencije	24/31 Bartol ap. BDM od suza	25 ¹¹ Ljudevit, pravoslavci ubili fra Ivana Rožića +1575.	26 ¹² ☾ Aleksandar, Staš	27 Monika	28 ¹³ ☾ Augustin	29 Mučeništvo Ivana Krstitelja
[7] Na Širokom Brijegu je 1863. umro fra Rafo Barišić, biskup. Godine 2013. preminuo je fra Vladimir Kozina, molitelj i graditelj. U Klobuku je sagradio novu školu.	[8] U Docu je rođen Tugomir Alaupović, suosnivač i širitelj Napretka, pjesnik, pripovjedač, književni kritičar, političar i subrat – confrater franjevačkog reda.	[9] Godine 1848. preminuo fra Ante Čutura, graditelj kapelice u Čapljini, oglobljen od turskih kavaza.	[10] Godine 1973. je preminuo fra Dominik Mandić, provincijal, humanitarac, graditelj gimnazije na Širokom Brijegu i Kurije u Rimu, povjesničar.	[11] Pravoslavci ubili fra Ivana Rožića +1575.	[12] Godine 1992. preminuo je fra Radovan Petrović, tajnik Provincije i graditelj	[6] Godine 1434. napisana Kreševska povelja o pastorizaciji biokovsko-neretvanskog područja povjerena Bosanskoj vikariji. U povelji se prvi put spominju i Ružići s okolicom. Godine 1996. preminuo je fra Jakov Bubalo, jezikoslovac i pisac.

Rane sv. Franje

2026.

rujan

NEDJELJA	PONEDJELJAK	UTORAK	SRIJEDA	ČETVRTAK	PETAK	SUBOTA
		1 Branimir, Verena	2 Divna, biskovskoraščanski mučenici (+1942.)	3 Grgur Veliki, Grgo	4 ^c Marin	5 Ruža iz Viterba
6 ¹ 23. KROZ GODINU, Davor, prenjski mučenici (+1942.)	7 Marko K.	8 MALA GOSPA	9 ² Strahimir	10 ³ Nikola Toletinski	11 ⁴ [•] Gašpar	12 ⁵ Ime Marijino, Mirjam
13 24. KROZ GODINU, Ivan Zlatousti	14 UZVIŠENJE SV. KRIŽA, uzdolski mučenici (+1993.)	15 ⁶ Gospa Žalosna, Dolores	16 ⁷ Kornelije, višički mučenici (+1942.), kva tre	17 ⁸ Rane sv. Franje	18 [•] Sonja, kva tre	19 ⁹ Januarije, Suzana, kva tre
20 25. KROZ GODINU, Andrija Kim i mučenici	21 Matej ap.	22 Silvana	23 Sofija, Ksenija	24 Anton Martin Slomšek, stolački mučenici (+1942.)	25 Aurelije	26 [•] Kuzma i Damjan,
27 26. KROZ GODINU, Vinko P., Vincent	28 Vjenceslav	29 ¹⁰ Mihovil, Gabrijel i Rafael	30 Jerko, Jeronim			

[1] U Sinju je 1724. preminuo fra Mate Budimir, a u Tomislavgradu 1957. fra Simo Ančić, profesor.

[2] Bošnjaci su 1993. u Grabovici ubili 32 katolika.

[3] Godine 1912. preminuo je fra Nikola Šimović, poglavar, graditelj i plodan pisac.

[4] U Janjevu je 1898. preminuo fra Franjo Brkić iz Rasna, graditelj crkve i škole.

[5] Godine 1896. preminuo je fra Petar Kordić, graditelj crkve u Roškom Polju i nabavljač prvog crkvenog zvona, širitelj pučke prosvjete.

[6] Zavjetna misa na Križevcu u 11 sati.

[7] Godine 2007. preminuo je fra Jozo Vasilj, provincijal, misionar, profesor i odgojitelj.

[8] Godine 1978. preminuo je fra Tomo Zubac u 95. godini života, dušobrižnik i graditelj.

[9] Na Širokom Brijegu je 2002. preminuo fra Berislav Mikulić, propovjednik i svjedok prijelomnih događaja 20. stoljeća.

[10] U Mostaru je 29. rujna 2012. svečano proglašena Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti.

Sv. Klara oplakuje odlazak brata Franje

2026.

listopad

A. Mikulić, Kraljica Katarina

NEDJELJA	PONEDJELJAK	UTORAK	SRIJEDA	ČETVRTAK	PETAK	SUBOTA
4 ² 27. KROZ GODINU, Franjo Asiški, dugopoljski mučenici (+1942.)	5 Faustina K.	6 ³ Bruno, Vjerica risovački mučenici (+1942.)	7 Kraljica svete krunice	1 Mala Terezija, gatski i ostali mučenici (+1942.)	2 ¹ Anđeli čuvari	3 [☾] Kandida, Svjetlana
11 28. KROZ GODINU, Ivan XXIII. papa, Milan	12 Serafin, Makso	13 Eduard, Zdravko, Venancije	14 ⁶ Kalist, ravnjanski mučenici (+1942.)	8 ⁴ Demetrije	9 ⁵ Dionizije, Abraham, ramski mučenici (četnici su 1942. ubili 1453 katolika).	10 [☾] Danijel, Dane
18 ⁹ ☾ 29. KROZ GODINU, Luka, ev., bijelopoljski (6) i konjički mučenici (+1524.)	19 ¹⁰ Pavao od Križa	20 Vendelin, Irena	21 Uršula	15 ⁷ Terezija Avilska	16 Hedviga	17 ⁸ Ignacije, Vatroslav
25 30. KROZ GODINU, Katarina Kotromanić, dubrovački mučenici (+1944.)	26 [☾] Zvonimir, Bartolomej	27 ¹² Gordana	28 Šimun i Juda Tadej, apostoli	22 ¹¹ Marija Saloma duvanjski mučenici (+1942.)	23 Ivan Kapistran	24 Jaroslav
				29 Darko	30 ¹³ Marcijan, Marcel	31 Alfonz R., Kristofor

[1] Godine 1686. Turci su ubili fra Matu Nagnanovića. U Mostaru je 1873. preminuo fra Petar Bakula, odgojitelj, utemeljitelj Provincije, graditelj, povjesničar, pokretač tiskarstva i izdavaštva u Hercegovini.

[7] U Tomislavgradu je 1995. preminuo uznik – više od 12 godina u pržunu – i provincijal fra Ferdo Vlašić, pokretač Naših ognjišta (1971.).

[2] Preminuo je fra Ante Šaravanja (72), dugogodišnji župnik župe Grude.

[8] U Blatu su Turci 1524. ubili fra Andriju, fra Josipa i fra Mihovila. Upravo je te godine stradalo više fratara i njihovih samostana za vladanja poturice. U Međugorju je 2012. preminuo fra Zoran Ostojić u 99. godini, misionar u Americi od 1950. do 1990. te ispovjednik u Međugorju.

[3] U Zasilivlju je 1846. preminuo fra Mijo Rozić.

[9] U Bijelom Polju poturice su ubile fra Filipa Ljubuškaka i petoricu novaka.

[12] Godine 2020. preminuo je fra Vendelin Karačić suosnivač Franjevačkog muzeja i galerije te Akademije likovnih umjetnosti na Širokom Brijegu.

[4] Na Širokom Brijegu je 1893. preminuo provincijal fra Lujo Radoš iz Seonice, širitelj i zagovornik medija.

[10] U Americi je 1964. preminuo fra Oton Knezović, povjesničar. U Konjicu je 2000. preminuo fra Bono Krndelj pastorizator preostalih katolika.

[5] Godine 1076. krunidba kralja Zvonimira. Godine 2023. preminuo fra Mario Jurišić, pokretač lista 'Iskra' i vrlo plodan pisac.

[11] U Splitu je 2015. preminuo fra Vicko Kapitanović istraživač hrvatske filozofske baštine.

[13] Mučeni fra Ivan Milinić i fra Jure Ramić (1606.).

Papa Honorije potvrđuje Pravilo

2026.

studen

[16] Na Širokom Brijegu je 1889. preminuo fra Andrija Karačić, dušobrižnik.

[17] Godine 1997. preminuo je fra Dionizije Lasić, odgojitelj i profesor na Antonianumu, utemeljitelj ZIRALA i suradnik u više časopisa.

[18] Mučen fra Andrija Čavlinović (+1771.). U Mostaru je 1988. preminuo fra Pio Nuić, inženjer građevine i projektant više crkvenih objekata.

NEDJELJA	PONEDJELJAK	UTORAK	SRIJEDA	ČETVRTAK	PETAK	SUBOTA
1 ¹ 31. KROZ GODINU, SVI SVETI	2 DUŠNI DAN	3 ² Dan mrtvih franjevačkog reda, vareški mučenici (+1993.)	4 ³ Karlo, Drago	5 ⁴ Emerik, Mirko srijemski mučenici iz 2. i 3. stoljeća	6 ⁵ Melanija, Leonardo	7 Zdenka
8 ⁶ 32. KROZ GODINU, Gracija Kotorska	9 ⁷ Didak	10 Danijel i mauritanski mučenici	11 ⁸ Martin, Ivan XXIII.	12 Jozafat	13 ⁹ Ivan Trogiranin	14 ¹⁰ Nikola Tavelić
15 33. KROZ GODINU, Albert	16 ¹¹ Margareta	17 ¹² Elizabeta, Hugo	18 Posveta crkve sv. Petra i Pavla škabrnjski i vukovarski mučenici (+1991.)	19 ¹³ Maksim	20 ¹⁴ Srećko	21 Gospa od zdravlja, Zdravka
22 KRIST KRALJ, Cecilija	23 Klement	24 ¹⁵ Krševan	25 ¹⁶ Kata, Katarina	26 Leonard	27 ¹⁷ Gospa od Čudotvorne medaljice, Velimir	28 Jakov Markijski
29 1. PREDBOŽIČNA (dječja)	30 ¹⁸ Andrija ap.					
[1] Godine 1912. preminuo je fra Marijan Miletić, utemeljitelj župe Čerin.	[2] Godine 1936. preminuo je fra Urban Barišić, profesor i ravnatelj Franjevačke tiskare.	[3] Godine 2000. preminuo je fra Ivan Bradvica, misionar i prepoznatljivi rođoljub.	[4] U Mostaru je preminuo pokrovitelj Napretka i provincijal fra Augustin Zubac s Paoče. Godine 1993. preminuo fra Krsto Ravlić iz Drinovaca, glazbenik i uznik.	[5] Mučeni fra Filip Kovačević, fra Franjo i fra Luka (+1683.).	[10] U Mostaru je 1990. fra Andrija Nikić, uz pomoć domoljuba i rođoljuba, obnovio Hrvatsko kulturno društvo Napredak.	[15] Na Križevcu je 2000., nakon što je obavio redoviti Put križa petkom, preminuo fra Slavko Barbarić, apostol Gospihnik ukazanja u Međugorju.
[6] Godine 2012. preminuo je fra Petar Vlašić, župnik u Međugorju, graditelj i humanitarac.	[7] Godine 1961. preminuo je fra Vid Čuljak, 1945. bio je jedini svećenik na Humcu za 10.200 katolika. 2025. na Humcu je preminuo fra Petar Krsić	[8] Godine 1950. preminuo je fra Honorije Čilić, uznik koga su udbaši psihički gotovo skršili.	[9] Na Humcu je preminuo fra Filip Sivrić, koji je volio samostan k'o dušu svoju. U Fojnici su 1993. muslimani ubili fra Leona Migića i fra Nikicu Miličevića.			
[11] Turci su ubili fra Stipana Posušjaka i fra Alojzija Vinjanina (+1524.).	[12] Godine 2013. preminuo je fra Ljubo Čutura, graditelj.	[13] Turci su 1524. ubili fra Martina Martinca, svećenika. Godine 2014. Široki Brijeg proglašen gradom.		[14] Godine 2005. preminuo je fra Kamilo Milas, obnovitelj i širitelj Trećoredaca.		

Prikazanje u Hramu

2026.

prosina

NEDJELJA	PONEDJELJAK	UTORAK	SRIJEDA	ČETVRTAK	PETAK	SUBOTA
		1 [☾] Božena	2 Bibijana	3 Franjo Ksaverski	4 Barbara	5 Sabina, sarajevski mučenici (+1524. i 1684.)
6 2. PREDBOŽIČNA (mladenačka), Nikola Biskup	7 ¹ Ambrozije	8 ² Neoskrvnjeno začeće BDM	9 ³ Ciprijan, kva tre	10 Gospa Loretska	11 Bogomila, kva tre	12 BDM Guadalupska, kva tre
13 ⁴ 3. PREDBOŽIČNA (materice), Lucija	14 Ivan od križa	15 Drinske mučenice (+1941.)	16 Zorka	17 [☾] Tea, Božana	18 Bosiljko, Gracijan	19 Vladimir
20 ⁵ 4. PREDBOŽIČNA (očiči), Snježana	21 ⁶ Snježana, Turci su 1524. pobili mostarske fratre	22 Časlav, križančevski mučenici (+1993.)	23 Viktorija	24 [☼] BADNJAK - post	25 BOŽIĆ - ROĐENJE ISUSOVO	26 Stjepan Prvomučnik
27 ⁷ SVETA OBITELJ, Ivan, apostol i evanđelist	28 Mladenci, Nevina dječica	29 ⁸ Sv. Toma Becket, David	30 [☾] Sabin, Trpimir	31 ⁹ Silvestar, Silvestrovo Zahvalnica		

[1] Na Širokom Brijegu je 1889. preminuo fra Andrija Karačić, dušobrižnik.

[2] U Mostaru je 1910. preminuo biskup fra Paškal Buconjić.

[3] U Mostaru je 1945. preminuo provincijal fra Mate Čuturić, pokrenuo glasilo Hercegovina franciscana.

[4] Godine 2015. preminuo je fra Ljudevit Lasta, neumorni pastoralac za vrijeme Obrambenog rata u Mostaru. Dobio je ulicu u Čimu.

[5] Godine 1964. preminuo je fra Božidar Čorić, uznik.

[6] Godine 2013. preminuo je fra Stojan Zrno, misionar u Africi, gdje je sagradio više sakralnih objekata i pisao Ljetopis.

[7] Godine 1868. preminuo je fra Nikola Kordić, utemeljitelj Kustodije. Godine 2014. preminuo je fra Jozo Pejić, provincijal.

[8] Turci su 1524. u Konjicu ubili 12 franjevacu. U Americi je 2009. preminuo fra Vjekoslav Bambir, poglavar i suradnik franjevačkih časopisa.

[9] Zahvalnica u Međugorju u 22 sata i molitveni doček Nove godine.

